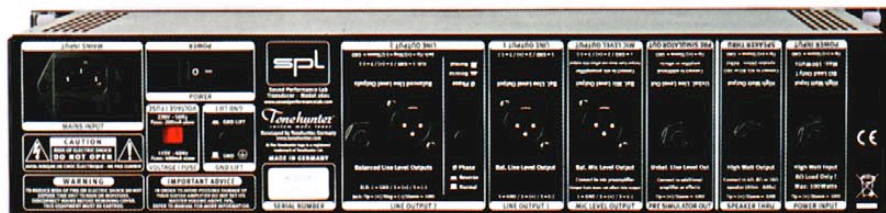

SPL Transducer

Jimi Hendrix amikor stúdióba vonult, vitte magával a teljes koncertre alkalmazott beafelszerelést, mert neki mindig is fontos volt, hogy a lemezen pont ugyanaz a sound szólaljon meg, ami a koncerten. Azt a soundot pedig kétségtelesenül akkor érte el, amikor az erősítőt emberesen kihajtotta. Erre a hangmérnökök fejükhöz kaptak, így megszületett az igény egy olyan berendezésre, ami kis hangerőn is megtartja a kihajtott csöves motyók hangzását.

Mert a konfliktus ott kezdődik gitáros és hangmérnök között, hogy a stúdióban a mikrofonok nem úgy „hallanak”, mint ahogy az ember. Ha az erősítőt a mikrofonhoz állítjuk be, talán a gitáros kap idegösszeroppantást, mert nem inspirálja a hang, pláne nem olyan hangerőn, ami mellett akár beszélgetni is lehet. Így tehát vagy a gitáros győz és rossz lesz a felvétel, bár jól elkapta a gitáros a feelinget, vagy fordítva. Az SPL erre a problémakörre fejlesztette ki a megoldást, ami újra szóba állítja egymással a hangmérnököt és a gitárost. A Transducer lényege, hogy az ember a gitárerősítő fej és a láda közé köti, beállítja az erősítőn a megfelelő soundot, akár kitekerve, majd a Transducerrel levelezi a hangerőt. A hangzás persze marad. És nem úgy, ahogy általában a felezhető teljesítményű erősítőknél szokott, hogy elvékonyodik a hang. Az SPL Cabulator az előző Zenész magazinban teszteltük, nagyon megszerettük, kiválóan alkalmazható koncerten, pl. kis klubban, ahová képesek vagyunk lecipelni a 4 x 12-es ládát, hogy a hangzás miatt jól érezzük magunkat, mert a Cabulator közreműködésével a klubtulajdonosok sem esnek kétségbe és mi is jól szólunk. A Cabulator „nagytestvére” a Transducer, már inkább a stúdióknak készült, bár koncerten szintén használható, mert a Transducerrel egyszerűen tudunk jó gitárhangot rögzíteni, nem feltétlenül kell negyvenéves tapasztalattal bíró hangmérnök segítségét kérni,

pl. egy otthoni felvételnél. Ez a cucc kiválthatja akár a mikrofont is. Bekötésére több variáció is van, lehet kísérletezni, lehet akár vonalra is kötni. A lényeg, hogy szimulátornak hívják, amitől mostanság sok jó nem jut az eszünkbe, de a Transducer nem digitális kütyü, nincs semmi varázslat, felbontás és érdekesen színezett hang, amit 2009-ben is még hallani. Teljesen analóg berendezés. Nem késik a hang, a dinamikája pedig zseniális.

Három potméter van a készüléken, az első a „Speaker Action”, ami a hangszóró mozgását szimulálja, ami ugyebár egy kihajtott erősítőnél elég intenzív. Mellette egy kapcsoló, amivel kiválaszthatjuk, hogy a hangzásunk nyitott vagy zárt ládának megfelelő legyen. A „Speaker Voicing” valójában a hangszóró karakterét változtatja, fényesebb és élesebb hangzás és mély öblös között választhatunk. Ezzel gyakorlatilag az erősítő oldaláról meg is volnánk, ezek után jön a mikrofonpróba helyett a mikrofonoszimulálás. Nem mindegy egy felvételnél, hogy hova tesszük a mikrofont, vagy mikrofonokat a térben, és az sem mindegy, hogy kondenzátor, vagy dinamikus mikrofont használunk. Ezt a Transduceren könnyedén beállíthatjuk. De hogy ne legyen tévéshopos érzetünk a teszt olvasásakor, azt el kell mondanunk, hogy a készülék 250 000 Ft, ami nem olcsó, bár ha belegondolok, egy jó mikrofon szintén drága és nem alkalmazkodik a körülményekhez.

Forgalmazó a Coda Stúdió.